

Tilhængere her i Landet slutter sig til, kan kort udtrykkes saaledes: indenfor Folkekirkens brede Ramme skal der være Frihed og Lighed til frit at udfolde sit Væsen for de forskellige kirkelige Retninger og Anskuelser i vort Folk, der blot har saa meget til fælles, at de føler sig staaende paa det i Grundloven nævnte Grundlag, det evangelisk-lutherske. Dette er kort udtrykt den Opfattelse, som det store Flertal indenfor de grundtvigske Menigheder har. Men noget saadant vil ikke kunne finde Sted i Fremtiden. Naar dette Lovforslag er gennemført, vil det sandsynligvis ikke kunne finde Sted, fordi et Flertal vil have Mulighed for at tilrive sig Magten og, naar det har faaet den, da selvfølgelig vil bruge Magten, og efter den Aand, der hersker til den Side, hvor Flertallet vil dannes, nærer jeg stor Frygt for, at det vil misbruge Magten.

Hvis man derfor vil have Bispevalg og forvandle Bisperne fra Statsmedlemmer med en almen Tilsynspligt til kirkepolitiske Partiførere, vilde det være rigtigt at gøre Bispestillingen ikke til et Embede, men til et Ombud og lade alle Biskopper vælge paa een Gang efter Forholdstalsvalg og paa Tid. Dette vilde da være Fremgangsmaaden, som man maatte følge. Men det er ikke det, man vil, man tilsigter noget andet. Man tilsigter en Enhed indenfor Folkekirken, som der ikke kan blive Sandhed i, men som kun bliver et Skin, og man vil benytte denne Skin-Enhed til at tilrive sig Magten og Førerskabet og holde anderledestænkende nede eller eventuelt drive dem ud af Folkekirken, og jeg kan ikke frigøre mig for den Tankegang, at naar man fra indremissionsk Side og fra Kirkeligt Landsforbunds Side er saa ivrig til at give sin Tilslutning til den Del af denne Lovgivning, som er en Udvikling af Frihedslovgivningen, er det just, fordi man derigennem mener lettere at kunne blive de Kræfter indenfor Folkekirken kvit, som man helst vil af med. Jeg frygter derfor, at denne Lov vil kunne faa skæbnesvanger Betydning indenfor Folkekirken, og jeg kunde tænke mig, at Udviklingen vilde blive den, at hvis et større Flertal af Folkekirkens Medlemmer fulgte og brugte denne Lov, det da ogsaa snart vilde stille Krav om Ændringer paa dette Punkt, og ifald det blev Tilfældet, føler jeg mig forvissat om, at der ogsaa kunde skabes et Flertal derfor i Folket.

Hele den Samling af Lovforslag, der ligger her paa Tingets Bord, er jo den højtærede Kirkeministers Testamente, og jeg kan forstaa, at de konservative Partier beredvilligt vil føre det ud i Livet, og at de

paa mange Omraader er godt tjente med den Arv, der her overlades dem. Da jeg i Gaar hørte den højtærede Kirkeminister forelægge disse Lovforslag, kom jeg til at tænke paa en Verslinie af Kingo, som om den højtærede Minister gennem sin Tale vilde sige om den politiske Verden: „Far Verden, Farvel, jeg kedes ved længer at være din Træl“. Jeg havde Indtryk af, at den højtærede Minister nu ønskede dette fra Haanden hurtigst muligt, ønskede at ryste det af sig for at kunne blive fri for at beskæftige sig mere med dette, som den højtærede Minister i Virkeligheden havde taget Afsked med. Men jeg synes ikke, at det høje Landsting uden videre kan godkende den Betragtning, at Lovforslag af denne Art kan jages igennem en-to-tre. Mit Parti har paa et Landsmøde, det forleden holdt nede i Sønderborg, vedtaget et Programpunkt, der siger, at Landstinget skal afskaffes, og jeg maa sige: efter den Maade, hvorpaa Flertallet her i Tinget behandler store Lovforslag og behandler disse Lovforslag, kan jeg egentlig ikke forlange mere i Retning af at afskaffe Landstinget end den Maade, hvorpaa Flertallet optræder; thi Landstinget har i denne Vinter været ingenting. Der er ikke mange Mennesker her i Landet, som har lagt Mærke til, hvad der er foregaaet i dette Ting. Det refereres ikke i Bladene....

Formanden: Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette falder lidt udenfor Dagsordenen.

Gunnar Fog-Peterson: Naar den højtærede Formand siger, at det falder udenfor Dagsordenen at drøfte den Behandling, disse Lovforslag skal have her i Tinget, maa jeg bøje mig derfor, uagtet jeg ikke kan erkende det. Jeg vil da blot tilføje, at jeg ikke kan forstaa rettere end, at det maa være Landstingets Mening at give disse Lovforslag en meget grundig Udvalgsbehandling. Saa længe Landstinget findes, er dets Opgave jo efter Flertallets Mening — jeg tror, det er den højtærede Trafikminister, der i sin Tid har formuleret dets Opgave i en Udvalgsbetænkning i Folketinget saaledes —: at være prøvende, regulerende, overvejende, og da navnlig, naar Lovforslag sættes frem, som vækker stærk Strid i Befolkningen og deler Sindene stærkt, at sørge for, at Befolkningen faar Lejlighed til at sunde sig paa disse Lovforslag, ikke hindre deres Gennemførelse, men sørge for, at Befolkningen faar Lejlighed til at sunde sig paa dem. Det er mærkeligt, at det skal være et Medlem af det radikale Venstre, som skal minde Flertals-